

F. t. finanslov for 2000

13.33.02. Repatriering af udlændinge (Lovbunden)

På kontoen afholdes udgifter efter L 353 2/6 99 om repatriering.

Loven gælder flygtninge m.v., familiesammenførte udlændinge til flygtninge m.v. og andre familiesammenførte udlændinge. Loven gælder ikke for udlændinge, der er statsborgere i et andet nordisk land eller er statsborgere i et land, der er tilsluttet Det Europæiske Fællesskab eller er omfattet af aftalen om visumfritagelse og om ophævelse af indrejse- og opholdsbegrænsninger i forbindelse med arbejdskraftens frie bevægelighed m.v. Loven betyder en udvidelse af den hjælp, der gives til udlændinge, der ønsker at repatriere. Endvidere indføres der med loven en reintegrationsbistand til ældre udlændinge, der ønsker at repatriere.

Tidligere har udlændinge, der ønskede at repatriere kunnet få hjælp efter bestemmelser i lov om aktiv socialpolitik. Med repatrieringsloven får repatrieringen hjemmel i egen lov, samtidig med, at området overgår fra Socialministeriet til Indenrigsministeriet.

Kommunalbestyrelsen udbetaler efter ansøgning hjælp til repatriering og reintegrationsbistand. Kommunens udgifter dækkes ved delvis refusion fra staten, jf. § 13 i repatrieringsloven. Udbetaling af refusion forestås af Indenrigsministeriets departement.

Budgetspecifikation:

Mill. kr.	1998	1999	F	2001	2002	2003
Udgiftsbevilling	-	-	4,2	5,3	6,7	8,2
10. Hjælp til repatriering						
Udgift	-	-	3,9	3,9	3,9	3,9
72. Overførsler til kommuner	-	-	3,9	3,9	3,9	3,9
20. Reintegrationsbistand						
Udgift	-	-	0,3	1,4	2,8	4,3
72. Overførsler til kommuner	-	-	0,3	1,4	2,8	4,3

Budgetteringen af de enkelte tilskud fremgår af anmærkningerne til de enkelte underkonti.

10. Hjælp til repatriering

Udlændinge, der vælger at repatriere, ydes efter ansøgning hjælp til tilbagevenden til hjemlandet med henblik på at tage varig bopæl, jf. repatrieringslovens § 7. Hjælpen ydes kun, hvis udlændingen ikke selv har midler til repatriering. En udlænding kan kun modtage hjælp til repatriering én gang.

Hjælp til repatriering omfatter udgifter til rejsen fra Danmark til hjemlandet eller det tidligere opholdsland, udgift til transport af personlige ejendele op til 2 m³ pr. person, udgifter på højst 10.000 kr. til transport af udstyr, der er nødvendigt for udlændingen eller dennes families erhverv i hjemlandet eller det tidligere opholdsland, hjælp til etablering i hjemlandet eller det tidligere opholdsland med indtil 18.000 kr. pr. person, der er fyldt 18 år, og med 6.000 kr. pr. person, der ikke er fyldt 18 år, udgifter på højst 10.000 kr. til køb af erhvervsudstyr, der vil være egnet til at fremme udlændingens beskæftigelsesmuligheder i hjemlandet m.v., udgifter til sygeforsikring i 1 år i hjemlandet eller det tidligere opholdsland og udgifter til medbragt lægeordineret medicin til højst 1 års forbrug. Det skønnes, at den gennemsnitlige udgift til repatriering er 20.460 kr. pr. udlænding.

De beløb, der kan ydes til hjælp til repatriering, reguleres fra og med år 2000 en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent.

Staten refunderer 75 pct. af kommunernes udgifter til hjælp til repatriering. De offentlige udgifter skønnes til 5,2 mill. kr. i helårsniveau.